

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну магістерську роботу

Лелюк Марії Вячеславівни

«ЖАНРОВО-СТИЛЬОВА СПЕЦИФІКА ХОРОВОЇ ТВОРЧОСТІ ГЕОРГІЯ МАЙБОРОДИ»

Тема магістерського дослідження, присвячена жанрово-стильовій специфіці хорової творчості Георгія Майбороди, є беззаперечно актуальною. Незважаючи на вагоме місце композитора у формуванні національного стилю ХХ століття, його хорова спадщина досі залишалася недостатньо вивченою, особливо з точки зору жанрових та стильових особливостей. Актуальність посилюється необхідністю комплексного осмислення цього доробку та його повернення до виконавської практики.

Наукова новизна чітко сформульована і має значне значення для українського музикознавства. До ключових досягнень роботи належать: перша систематизація хорової спадщини Г. Майбороди; виявлення жанрово-стильової специфіки хорових прелюдів; визначення «романсовості» як провідної ознаки циклу «П'ять хорових прелюдів на слова М. Рильського» та ідентифікація його як унікального зразка міжжанрового синтезу (прелюдія-мініатюра-романс); розкриття драматургічної концепції твору, що ґрунтується на наскрізній алегорії зміни пір року та людських почуттів.

Робота має логічну, послідовну та ґрунтовну структуру (Вступ, три розділи, Висновки, Список джерел), що відповідає академічним вимогам. Загальний обсяг (80 сторінок, 73 сторінки основного тексту) є достатнім для всебічного розкриття теми.

Авторка застосувала відповідний комплекс наукових методів: історико-стильовий, жанрово-типологічний, структурно-функціональний, герменевтичний та виконавський аналіз. Такий підхід забезпечив глибоке вивчення як теоретичних, так і практичних аспектів. Теоретична база є вичерпною, охоплюючи провідні праці з питань стилю, жанру, хорознавства та творчості Майбороди.

Теоретичний Розділ 1 успішно узагальнює та розмежовує категорії жанру та стилю, закладаючи надійний фундамент для дослідження. Авторка зазначає, що дослідження жанру і стилю є багатоаспектним кодом комунікації, дослідження якого є ключовим для розуміння сутності та еволюції музичного мистецтва, особливо в контексті жанрових модифікацій XX–XXI століть.

Історико-стильовий розділ (Розділ 2) вдало репрезентує творчість Г. Майбороди в контексті української культури XX століття. У Підрозділі 2.2. на основі проведеного аналізу хорової творчості Г. Майбороди, Лелюк М.В. розробила дуже вдалу і повну жанрову типологію його творів. Її складові: кантата, поема, хорові п'єси, хорові цикли, обробки народних пісень, твори меморіальної тематики (Малюнок № 1).

Окремо заслуговує схвалення аналітичний розділ (Розділ 3). Він містить ґрунтований аналіз циклу «П'ять хорових прелюдів на слова М. Рильського». Переконаливо розкрито наскрізну логіку розвитку, засновану на алегорії зміни пір року та людських почуттів, що надає мініатюрам філософської глибини. Виявлено та проаналізовано такі ознаки індивідуального стилю: глибокий ліризм, мелодичність, синтез класичної струнності та романтичної емоційності, а також майстерна робота з тембром (хорове інструментування). У виконавському аналізі авторка висвітлює тонкощі звуковидобування, роботи з динамікою та тембровим балансом, особливості образно-емоційних трансформацій.

Істотних недоліків у роботі не виявлено. Робота справляє враження цілісного, якісного дослідження.

1. Ваше дослідження обґрунтовує унікальний міжжанровий синтез: хорова прелюдія = хорова мініатюра + романс (солоспів). Яким чином цей синтез дозволяє твору зберігати функціональність прелюдії (як інструментального жанру – етюдна, вступна функція), чи втрачає жанр свою первісну формотворчу логіку, перетворюючись виключно на камерну мініатюру?

2. У роботі зазначено, що стиль Г. Майбороди є прикладом синтезу класичної стрункості та романтичної глибини. Яким чином цей епохальний синтез співвідноситься з національним колоритом (фольклорною інтонаційною основою)? Чи не обмежували канони пізнього романтизму можливості композитора для більш радикального впровадження українського народного мелосу?

Кваліфікаційна магістерська робота Лелюк Марії Вячеславівни «Жанрово-стильова специфіка хорової творчості Георгія Майбороди» є завершеним та якісним науковим дослідженням. Авторка продемонструвала глибоке знання матеріалу та майстерне володіння методами структурно-функціонального і виконавського аналізу.

Мета дослідження досягнута, а завдання виконані в повному обсязі. Результати мають вагомое практичне значення для диригентської практики та викладання хорової літератури. Робота виконана на достойному науковому рівні та повністю відповідає вимогам, що пред'являються до кваліфікаційних магістерських робіт.

З огляду на вищесказане, магістерська робота Лелюк М.В. заслуговує на відмінну оцінку.

Рецензентка:

докторка мистецтвознавства, професорка,

професорка кафедри сольного співу та оперної підготовки

ХНУМ імені І. П. Котляревського **Гребенюк Н.Є.**

